

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 584. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_309A-txt-shoot-idm13021.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Her er ikke Rum til at fortælle slig en Krigs-Historie, eller Laurbær til de Helte den skal gjøre udødelige, men bemærkes maa det, at Frankerne i Friheds-Rusen skjød meer med Munden, end de toge med Bajonetten, thi med hiin skjøde de gloende Kugler, der truede alle Throner og alle Stater med Undergang. Held for Europa, at Frankerne ei kunde opvække Rousseau og Voltaire ved at forgude dem; thi havde slige Fugle siunget i Friheds-Træet, slige Røster levende lydt i Conventet; havde Jacobinerne havt Hoveder til deres Huer, og Kraft til deres Skamløshed, da vilde der ingen Redning været at øine. Det tør man vel sige, ved at see, hvad der skedte uagtet Frankerne kun i Begyndelsen havde en Mand, hvis Sjæleevner og Talegaver 585Historien, uden dog i det Hele at kunne ophøie dem, maa i Forhold udmærke, nemlig Mirabeau; uagtet Udlændingen Thomas Paines jammerlige Skamskrifter over Religion og Kongedømme, var den høieste Røst, man siden hørde, og Svimmel-Tonen det eneste Henrivende ved Marsilianer-Visen: deres ypperste Frihedssang. Overalt modtoges Frankerne, hvis Løsen var Trylleordene: Frihed, Lighed og Broderskab, af Mængden med aabne Arme, efter tre Aars Forløb vare de i Besiddelse af Holland, Piemont, Belgien, og den venstre Rhinbred, Preusen og Spanien havde skilt sig fra Forbundet, og hvad der var det frygteligste, fra Syden til Norden betragtede hardtad den hele yngre Slægt i Middelstanden, altsaa de varmeste Hoveder og de mest flydende Tunger: Folkenes tilstundende Ledere og Lærere, endnu Frankerne som Slægtens Frelser, deres Manifeste som Troesartikler, deres Gudsbespottelser og Blodbade enten som Aabenbaringer og Gudsdomme, eller dog kun som smaae Uleiligheder, der tilfældig eller nødvendig fulgde med Slægtens Gjenfødelse.